

Виходить на дні завтрашина, Четверга і Суботу
кожного місяця, по 4-5 год. попол. Літер. додаток;
на п'ять років, після чого вийде "Діло" з
загальним та окремим для кожного місяця.
Редакція, адміністрація і експедиція підл. Ч. 44 улиця
Галицька.
Все земські, посвячені і рекламації надлежить передавати
Галицьку, земському: редакції і адміністрації "Діла" Ч. 44 ул.
Галицька.
Все земські, посвячені і рекламації надлежить передавати
Галицьку, земському: редакції і адміністрації "Діла" Ч. 44 ул.
Галицька.
Указом: редакції і адміністрації надлежить передавати
Галицьку, земському: редакції і адміністрації "Діла" Ч. 44 ул.
Галицька.
Указом: редакції і адміністрації надлежить передавати
Галицьку, земському: редакції і адміністрації "Діла" Ч. 44 ул.
Галицька.

**Съ днемъ 1 (13) жовтня починается IV-тый кварталъ сего рочного пред-
платы "Дѣла" и "Библіотеки найзнате-
ніихъ повѣстей". Учлино просимо П.
П. Предплатниковъ о послѣдину высылку
предплаты и о выровнанье залегостей.**

Середній школы въ Галичинѣ въ рр. 1875—1883.

III. Статистика учениковъ. А. Вѣро-
исповѣданье и народность.

Доси въ своихъ обчисленияхъ статистич-
ныхъ ишли мы зовсѣмъ за справованьемъ
рады школьній краевої. Дѣйшовши до стати-
стике учениковъ, котра становить головну о-
снову выданого доси спроводанія, мы переки-
немо трохи порядокъ, принятый радою школьній
и заховуючи себѣ на познѣшне обчисленія
льшъ педагогичной натуры попередъ всего
приглянемось контингентомъ галицкихъ уч-
ениковъ школьній подъ взглядомъ вѣ-
роисповѣданія и народности. Не потребуемо й
зменювати, що ходить намъ не о що інше,
акъ о сконстатораніи силы руского елементу
въ середніхъ школахъ. Постараємося затымъ
въ подставѣ поданыхъ радою шк. дуже до-
кладніхъ табель отповѣсти на слѣдуючій пы-
танія:

1) Колко було Русиновъ въ галицкихъ
середніхъ школахъ въ послѣдніхъ 10 лѣтахъ,
челови або абсолютно и въ поровнанію съ другими
народностями?

2) Чи и колко въ котрому роцѣ змен-
шило або вбльшавася рускій елементъ чи то
въ гимназіяхъ, чи въ школахъ реальнихъ?

Напередъ однакожъ мусимо запримѣтити,
що въ табеляхъ рады школьній при всѣй
ізъ докладности стрѣчаємо одну и то не малу
трудность, выпливавочу вже въ самого пред-
мету и въ обовязуючихъ приписахъ. Выхавы
статистичній о вѣроисповѣданію учениковъ ду-
же значно рѣжнятся отъ выказовъ о народно-
сті, на некористь сеї послѣднії. Табель рады
школьни выказываютъ затымъ въ нашихъ гим-
назіяхъ дуже значне число Поляковъ греко-
кат. вѣроисповѣданія. Мѣжъ тымъ на дѣлѣ
мы привыкли вправдѣ до того, що вѣроиспо-
вѣданіе и народность не суть понятия тогожні,
акъ толькъ о Русинахъ римско-кат. вѣ-
роисповѣданії; о Полякахъ же греко-кат. вѣ-
роисповѣданії історія або мовчить, або отзы-
вається неподхлѣбно, характеризуючи ихъ
ізъ "перекинчиковъ". Щобъ затымъ въ
слѣдуючихъ нашихъ обчисленияхъ выровнити
ізъ неизгідності мѣжъ табелами о вѣроисповѣ-
данії и народности, мы будемо мусѣти мѣжъ
елементомъ рускимъ и польскимъ въ Гали-
чинѣ поставити що й елементъ ополяченыхъ
(чи то по традиції, чи по своїй волі, для
карієр и т. д.) Русиновъ або перекинчиковъ.
Въ слѣдуючій табличцѣ зводимо до купи чи-
са Русиновъ, Поляковъ и перекинчиковъ въ
галицкихъ школахъ середніхъ по порядку
зъ школьнихъ 1875—1883.

Рада Русиновъ	Поляковъ	Перекин.	Жидовъ	Інш. нар.
1875 1.440	6.200	93	1.182	110
1876 1.528	6.264	59	1.331	121
1877 1.565	6.286	82	1.562	107
1878 1.617	6.517	66	1.772	112
1879 1.651	6.704	85	1.961	133
1880 1.751	6.772	89	2.082	146
1881 1.788	6.894	80	2.176	144
1882 1.766	7.010	87	2.189	157
1883 1.867	7.180	72	2.128	134
Заг. 14.973	59.827	714	16.283	1.164

Закімъ перейдемо до увагъ надъ повыше-
нію табелькою, мусимо попередъ всого выя-
вити рѣжні, які заходять мѣжъ нею а
табелами урядовими. Число Русиновъ въ на-
шій табельцѣ есть таке саме, які подають та-
бель урядовий (стор. 127—135). Число Руси-
новъ съ додаткомъ рубрики перекинчиковъ
бо въ цѣлыхъ девяти лѣтахъ зможлися заледво

Предплати на "Дѣло" для Академіи: для Россіи:
на п'ять роківъ . . . 12 зр. на п'ять роківъ . . . 12 руб.
на п'ять року . . . 6 зр. на п'ять року . . . 6 руб.
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 руб.
за дн. "Библіотеки": на п'ять роківъ . . . 16 зр. на п'ять роківъ . . . 16 руб.
на п'ять року . . . 8 зр. на п'ять року . . . 8 руб.
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 руб.
на сантъ додатокъ: на п'ять роківъ . . . 16 зр.
на п'ять року . . . 7-80 зр.
на четверть року . . . 3-75 зр.
за дн. "Библіотеки": на сантъ додатокъ:
на п'ять роківъ . . . 19 зр. на п'ять роківъ . . . 6 зр.

ДОПИСИ.

Зъ пограница мазурскаго.

(Успішні труди руского священника.) Недавно отбуває а прогулку по многихъ мѣсце-
востяхъ західної Галичини и пересвѣдчився,
що и тамъ суть рускій люд, котръ щиро ду-
мають и свои думки въ дѣло перевести ста-
раются. Оть примѣръ Надъ рѣкою Вислокомъ
округа рицбівскаго (подъ милѣ отъ Рицова)
живе народъ по вѣрѣ и обычаяхъ намъ ро-
дній. Народъ сей граничитъ вѣдь сторінъ
съ Мазурами и зовеси самъ и всюди "ру-
сикъ". О тыхъ Русинахъ певно мало хто знає.
Суть тамъ толькъ три села переважно Руси-
нами населені: Залѣсье, Бѣла и Матисбівка.
Русиновъ въ наведеныхъ селахъ есть около
1200 душъ. На "Спаса" сего року отвѣдали мы
тыхъ Русиновъ, а що мы тамъ видѣли и чу-
ли, съ тымъ хочемо подѣлитися съ Вл. чита-
телями "Дѣла". Въ Залѣсью есть церковь ру-
ска деревянна, старенька, хилится до упадку.
Съ упадкомъ сеї церкви упали-бъ и Русины
тамошні по обряду, бо при недостатку церкви
мусѣли-бъ удаватися до костеловъ и перейти
на обрядъ латинський. Але тая обава вже ми-
нула. Едине щастье тыхъ Русиновъ, що кож-
дого разу мають ревніго и любачого своихъ
парохіянъ и свой св. обрядъ отца духовного.
Приходникомъ Залѣсья есть теперъ о. Іванъ
Негребецкій, котрый, якъ мы о тѣмъ наочно
пересвѣдчилися, ревно и неутомимо вяявся за
дѣло просвѣтити своихъ парохіянъ. Напередъ
запровадивъ своимъ заходомъ и трудомъ хо-
ральний співъ церковный и то въ той спо-
собѣ, що збравши кѣльканайць молодцівъ
и дѣвчатъ кождои недѣлѣ и свята учить
ихъ въ своїмъ домѣ співу хорального. До
сего часу дѣти суть такъ приготовлені, що
потрафлять въ ноту на хорѣ самі цѣлу службу
Божу отспівати. Не малій то бувъ трудъ о.
Негребецкого, коли ще зважимо, що молодці
и одного слова по руски вимовити не знає.
Але о. Негребецкій доказавъ, що крѣпка воля
и неутомимий трудъ все можуть одолѣти.
Дѣти красно співають въ три голоси, а тое
не мало вплынуло на правильне и громадне
посвѣщанье парохіянами своїхъ церкви, ба
навѣть цѣлій двіръ ходить теперъ въ церковь
а не въ костелъ. На нову церковь збравъ о.
Негребецкій вже кѣлька тисячъ зр. Въ Бѣ-
лой завязавъ о. Негребецкій руску читальню;
статуты отослані вже до ц. к. намѣстництва.
Самъ о. Негребецкій зложивъ въ читальню
коло кадеся своихъ власныхъ ро-
жніхъ родій. Конечно вдається тамъ учитель
Русинъ тымъ бѣльше, що въ протоколѣ при
списанію акту фундаційного есть вузвано сказа-
но, що при школѣ въ Бѣлій має бути учите-
ль Русинъ. Се громада поставила ико усло-
віе при організацію нової школи. Про ін-
ші порядки, які о. Негребецкій въ такъ ко-
роткій часѣ повазовіть, и про те, які пере-
пони має въ всѣхъ сторінъ, — напишемо поз-
нѣшніе. На теперъ не можемо поминути ще
того, що въ Бѣлій есть начальникомъ громады
п. М. Прудъ, котрый увінчивъ 5 гимна-
зіальну класу въ Рицловѣ и вислуживъ яко
підьофіцеръ приписані лѣта въ війску. Підь
проводомъ такъ умного начальника въ гро-
мадѣ порядки, карбість, послухъ, що ажъ
мило. П. Прудъ умѣє по руски читати и го-
ворити и дуже займається новозаложеною чи-
тальнюю. Есть бѣль, о сколько мы зауважали,
ширимъ помочникомъ о. Негребецкого. Дай
имъ Боже щастя и успѣху!

Туристъ.

Зъ підъ Кальварії.

(Кальварійскій отпust.) Дня 15 серпня
въ свято Пресв. Дѣви Марії отбувається въ
Кальварії великий отпust. Сего року вже 10
серпня розпочали похдь "на кальварію" люде-
въ всѣхъ сторінъ: громадами ишли наші лю-
де бѣль Самбора, Стрія, бѣль Санока, Дуклѣ,
бѣль Львова, а навѣть въ тамтоі сторони Бе-

Выкананье сеї уставы поручаю Мому ми-
нистрови провівти.
Юліянъ Романчукъ, внескодатель. — Іоанъ
Ступницкій. — Сильвестер Сембраторовичъ. —
Стефанъ Качала. — Теофіль Бережницкій. —
Ксенононтъ Охримовичъ. — Николай Сѣчинський. —
Мандичевскій. — Теофіль Меруновичъ. — Титъ
Ковалський. — Щастный Бѣлинський. — Ка-
шевко. — Петро Лѣнинський. — Дръ Антоне-
вичъ. — Сѣнгалевичъ.

Титулъ II.

Выкананье сеї уставы поручаю Мому ми-
нистрови провівти.

Титулъ I.

о 16%, то значить на кождыхъ 100 учени-
квъ Поляковъ прибувало бѣль 1875 р.
пересѣчно що року 8·45 учениквъ. Мимо того
и ихъ пропорція до загального числа учени-
квъ не то що не зменшилася, але ще змоглася,
хочь и не дуже значно.

Що-жъ тыкається третьої нашої рубрики,
именно тыхъ чудненькихъ Поляковъ гр. кат.
обряду, то о нихъ мы нѣчого говорити не будемо, а толькъ можемо сказати, що ихъ взгля-
дно мало и съ кождымъ рокомъ робится менше.
Чайже не за довго дождемось того часу, коли
они зайдуть до вера!
(Далѣше буде.)

Внесеніе пос. Юл. Романчука.

Высокій Соймъ зволить ласкаво ухвалити
послѣднюю новелю до уставы о языцѣ викладо-
вомъ въ школахъ народныхъ и середніхъ.

Устава

зъ дня . . . змѣняюча постановы уставы
зъ дня 22 червня 1867 (Дн. у. кр. зъ р. 1867
ч. V. зъ 28 серпня 1867) о языцѣ викладовомъ
въ школахъ народныхъ и середніхъ королѣвствъ
Галичини и Володимирія съ Вел. Княжествомъ Кра-
ковськимъ перестаютъ бѣль теперъ обовязувати.
Тіи артикулы мають на будучибѣ звучати, якъ
олѣду:

Арт. II.

Низше наведені артикулы уставы зъ дня
22 червня 1867 (Дн. у. кр. зъ р. 1867 ч. V. зъ
28 серпня 1867) о языцѣ викладовомъ въ школахъ
народныхъ и середніхъ королѣвствъ Гали-
чини и Володимирія съ Вел. Княжествомъ Кра-
ковськимъ перестаютъ бѣль теперъ обовязувати.
Тіи артикулы мають на будучибѣ звучати, якъ
олѣду:

Арт. III.

Если школа народна побирає запомогу зъ
фонду цубличного, — право становленія, котрый
въ языковъ, польській або рускій, має бути вы-
кладовимъ, виконує громада спільно съ властю
школьною краевою въ той способѣ, що оречена
громада підлягає затвердженю власти школьнії
нома краевою.

Боли въ якодъ мѣсцевости съ мѣшаною люд-
ностю, польською и рускою, де друга народность
становить що найменше одну четверту частію всієї
людності, а въ мѣсцевостяхъ съ людностю надъ
12.000, що найменше 3000 душъ, есть бѣльше
шкіль народныхъ для дѣтей одного пола, то бодай
въ однай школѣ; если-жъ толькъ одна есть
школа съ ро-внорядними класами

скида. Спѣшили туды также Поляки въ-за кордону. Наши гдѣнки, идучи на Кальварію, спѣвали по наибольшой частипольскій (?) пѣсни; лишь въ-рѣдка давалися почути рускій пѣсни. Я довѣдався, что таки деякіи наши даки учатъ народа спѣватипольскій пѣсни... Думаю, что коли вже нашихъ бойківъ и людей въ-иншихъ сторонахъ не можна вдергати отъ тои вандровки (часомъ се справѣ неможливо), — то бодай повинній нашій отцѣ духовній пильно уважати на те, чтобы ихъ парохіане спѣвали рускій пѣсни, а коли не умѣютъ, научити ихъ.

Такіи походы „кумпаніями“ ишли безъ перстанку черезъ недѣлю, понедѣлокъ и вто-рокъ, якъ ночь таѣтъ день, — таѣтъ что наразъ кольканайцяты тысячъ народа зналось на Кальварію. Ще якъ люде идутъ туда, то вдер-жуются отъ піаніства, бо ще не обчислилися съ грошемъ. Гдѣнки, идучи на Кальварію, несутъ съ собою звѣтъ полотна и по дорозѣ въ-мѣстахъ продаютъ, щобъ мати „на прощу“. А вже на двѣ милѣ отъ Кальваріи жиды по-наставляли будки съ горѣвкою, а жиденята и жидовки тягаются якъ день таѣтъ ночь съ во-дою та одгомъ — деруть въ-народа грошъ.

Доперва въ-середу добралися вже всѣ бо-гомольцѣ на Кальварію. Поглянмо туда. Цѣла Кальварія вкрыта народомъ. Коло костела оо. Францишкановъ трудно перепхатися. На

около костела поробленій будчани склепики, ко-тры на часъ отпусту арендуются. Тутъ розкла-даются золотники съ церковными рѣчами, книгопродавцѣ съ книжками богомольными, продавцѣ медаликівъ, коронокъ, шаплѣрѣвъ и т. д. Кромѣ купцѣвъ продаютъ ще и закон-ницѣ рожанцѣ, шаплѣрѣ, „przewodniki stacyi Matki Boskiej“ и т. п. У всікій шаплѣрѣ та медалѣ заосмотрються нашій рускій бойки. Книжки богомольній продаєтъ въ-ратъ mojzeszowego wuzpania въ-Перемышля Аронъ Жупникъ, а по трохи и нашій рускій купецъ въ-Львова, п. Вовзянкъ. На побінно-важдной сторонѣ цер-кви, коло каплицѣ Рафаеля розложилися въ-переду каварки съ кавою и чаємъ, за ними рѣзники съ ковбасами и масомъ, а побіль-нихъ бабы съ борщемъ, вареными бараболами и т. т. п. А помежи тими всѣми христіан-скими продавцами увидаются якъ тіи шерше-нѣ bracia mojzeszowego wuzpania съ парухою. Де лишь знайдеся більша купка людей, ого! — вже тамъ и пейсатый въ-ратъ мѣжъ ними и якъ той діаволъ щирить зубы та вводить въ-покусу.

Оть костела отбуваютъ люде походы до стацій прозваныхъ „Družki“ въ-лѣсѣ. „Дружки“ — то каплички, порозкідуваній по лѣсѣ. Въ-каждой „Дружцѣ“ знаходится образъ або вырітый въ каменя, або намалѣваний. Тиі каплички тягнутся на побінно-важдной всходѣ до села Ново-Сѣліокъ. И таѣтъ рушають люде „кум-паніями“ подъ проводомъ „кумпані-Фіера“, который заосмотреній въ книжку, розумѣєса, польску — сїваючи пѣсню „Matko kalwaryj-ska“ або до каплички званои „na gradusy“ або до каплички званои „пивница“. Передъ ка-пличкою остановляется кумпанія: одинъ дер-жить поднесену на тыцѣ въ-гору хустку або фартушокъ якоись барви, яко знакъ кумпанії, а „кумпані-Фіеръ“ починає спѣвати отвѣтну пѣсню. Прибувши кумпанія рада якъ найскор-ше дестатися до каплички, але звычайно се не йде таѣтъ легко, бо друга кумпанія не хоче швидко уступатися. При такихъ случаїахъ дуже часто лучаются сварки и бійки мѣжъ кумпаніями, особливо коли одна кумпанія польска а друга руска. Увійшовши въ-каплич-ку, проводир кумпанія читає въ книжки. От-читавши свое иде съ кумпанію дальше по ка-пличкахъ ажъ до Ново-Сѣліокъ. Тутъ перехо-дять рѣчку Веръ, которую вѣдь часъ отпусту перевывають „Кедрономъ“. Таї сама церемо-нія отбуваєса и назадъ отъ капличокъ до Каль-варію. Коло кождої каплицѣ стоить „vrat moj-zeszowego wuzpania“ съ горївкою, мѣщанки та жидовки съ кавою, а селянки съ борщемъ та бараболами. Кава тутъ дешевша якъ у Льво-вѣ, бо склянка бѣлої коштує 3 кр., а чорной 1 кр. або 2 кр. Зъ каплички „пивница“ об-вязаній кождой богомолецъ напитися воды и въ-фляшцѣ съ собою до дому вяти, — тожъ штовханка при той капличкѣ величезна. По поворотѣ до Кальваріи заходить богомольцѣ зновъ до костела, а въ-бти до церкви, де та-ко же находиться колькохъ рускихъ священи-ківъ.

Скончавши таку вандровку, кождый иде або купувати дещо або ѡети, а нѣчѣгъ мають кумпанії (кожда окремо) або по стайняхъ або въ-полі (якъ слота, то народа страшно бѣдує); а все то спить за покотомъ, якъ бѣцѣ. Верта-ючи въ-Кальварії кождый уважає обовязкомъ принести що есть собою до дому: сажень дробныхъ колачиковъ (на сажнѣ продаются), шаплѣрѣвъ, коронокъ, медаликівъ и т. п. польскихъ приманокъ. При поворотѣ люде більше впиваються, бо вже знаютъ, коли имъ лишилося грошей до дому. Ще нашій бойки-отпустовичѣ одну прикмету мають добру, а то, що обійшовши „дружки“ заразъ утѣхають до дому, не чекаючи вже на „probeg Matki Boskiej“, а потімъ на „wniebowzięcie“ и т. д.

Нема що якъ казати, що въ-отпусту най-більшій хосень матеріальний мають євреї, которыхъ дѣдич п. посолъ Тишковскій и его сынъ Павло фаворизують. Пышно то выглядало, якъ молодий Тишковскій приїхавъ на кони на отпусту, а за нимъ такожъ на кони жидъ-„ржондц“... Розумѣєса, що п. Тишков-скій не въ-убожѣвъ-бы, коли-бѣ жидовъ на-гнавъ на его вѣтрівъ и аренду выпустивъ ико-му совѣтному христіанину. Що-жъ, коли польска шляхта таї вросла съ жидовою, що не може съ нею розлучитися... Только-жъ по-винній на се зважатися бодай ті, що то, якъ п. Тишковскій, говорять часомъ передъ селя-нами, що „я — мовлявъ — въ-дѣда-прадѣда Руцинъ...“

Отъ Рожнѣтова.

(Открытые читальніи въ-Княжѣвському). Дня 28 л. вересня отбулося въ-Княжѣвському от-крыте читальніи, заснованій ще въ-зелену недѣлю заходомъ о. Льва Левицкого, мѣсце-вого пароха, якъ такожъ ширымъ трудомъ п. Михаила Хабала, тамошнаго учителя. Недо-гдона пора сего лѣта тай робота въ-полі спи-нивали открыть читальніи, доперва въ-недѣ-лю по Воздвиженю Ч. Креста наспѣла ся тор-жественна хвиля, що на довго остане въ-па-мяти мешканцѣвъ Княжѣвського.

Въ-недѣлю о 2 годинѣ выстрѣли въ-мо-здрѣвѣвѣзвѣстили, що зближаєса торжество, заповѣджене на 3 годину по обѣдѣ. Небавомъ почали вѣздитися гости, запрошеннѣ въ-окрест-ности. Прибули численно представителіи чи-талень въ-Сваричевѣ съ учителемъ п. Хом-чинськимъ и въ-Рыснятого, хоръ спѣваковъ въ-Цѣневи подъ управою п. Комара, селяне въ-Струтиня въ-Спаса, въ-Дубы а найчисленнѣше въ-Янѣвки и Ясенѣвця, при-лученыхъ до парохіи въ-Княжѣвському. Нев-елика комната, прибрана въ-смереки и укра-шена образомъ Е. В. цѣсаря, портретами Шев-ченка и Барвѣнського — скоренько наповнилася абиткомъ, таї що майже три четверти згромадженохъ селянъ мѣстілися въ-сѣняхъ и на-дворѣ. Надоєніи запрошений священики: въ-Цѣневи Впр. о. деканъ Кобриньскій, о. Па-влукъ и о. Филиповичъ въ-Дубы съ-сыномъ академикомъ въ-Львова.

На самъ початокъ отспѣвають хоръ пѣ-сню „Царю небесный“, по чѣмъ о. Левъ Левицкій въ-своїй хорошої вступнай рѣчи під-нѣсъ значене читалень въ-теперѣшнай хви-ли для нашего народа, высказавъ подяку для Найаснѣшого Монарха за те, що підъ его покровомъ народа рускій має свободу розвою свои народності и виѣсъ многолѣтство. Згромаджений народа съ-ентузіазомъ тричи по-вторивъ, а потімъ хоръ отспѣвають „многая лѣта“. Оттакъ п. Николай Левицкій, бого-словъ, пояснивъ статуты читальніи и завѣдававъ селянъ до громадного вступуванія въ-члены. Въ-однай хвили вісталося 49 членовъ и вы-брано вѣдѣль, до котрого увійшли: о. Левъ Левицкій яко голова, п. Андрѣй Пасѣчникъ яко заступникъ головы, п. Михаиль Хабаль и други честні, статочній господарѣ. По тѣмъ виступивъ п. Левъ Левицкій, академикъ въ-Львова, и въ-довшой промовѣ розказавъ бу-вальщину руского народа. Проводюю гадкою въ-его оповѣданію було вуказати, якъ то на-рода рускій въ-найтяжшої добѣ, въ-хвиляхъ недѣтадного положенія не упадавъ, но крѣ-пився громадскимъ духомъ. Въ-кінції своїї бесѣдъ піднѣсъ значене питомої исторії для нашого простолюдина. Правдивою окрасою на-шого торжества була бесѣда о. декана Ко-бриньскаго. Сей нашъ широко звѣстный па-трють въ-прекраснай въ-молодечимъ жаромъ выголошеної бесѣдѣ піднѣсъ значене тепе-рѣшної хвили для Руцинъ: щобъ намъ ро-біти, щобъ двигнитися въ-свого недѣтадного положенія. „Любѣмъ другъ друга“ — съ на-тискомъ выголошувавъ бесѣдникъ — „любѣмъ свою родну землю, бо гдѣ дѣдами въ-спадщинѣ намъ на-насть, коли земля дѣдами въ-спадщинѣ намъ передана перейде въ-чужї руки!“ Хоръ цѣ-

невскихъ спѣваковъ спѣвають на перемѣну пре-красній народній пѣсні: „Щасті намъ Боже!“ „Ще не вмерла Україна“, „Козакъ пана“ и други. Два хлопчики выголосили прекрасно „Третій май“ и „Рѣдна мова“ Ис. Воробкевича. „Рѣдне слово“ промовило до серца нашихъ селянъ, у неодного старика блысли сльзы зъ превеликої утѣхи. Підъ конецъ учитель п. Хабаль подакувавъ теплымъ словомъ гостямъ за ихъ участь и завѣдававъ товаришевъ до завзя-тої, невесиущої працѣ на нивѣ рідної про-спѣти. О. Л. Левицкій отчитавъ привѣтній письма бѣгъ товариства „Просвѣты“ и бѣгъ „Академичного Братства“. — Вч. о. Н. Ко-бриньскій жертвуєвъ для нашої читальніи 1 зр., оо. Павлюкъ и Филиповичъ по 50 кр. и вписались въ книгу членъску.

Сімъ закончилось торжество, якого ще въ-нашому селѣ не бувало. Село Княжѣвське, можна сказать убоге и не велике. Завдичти однакъ належить заходамъ о. Льва Левицкого, якъ такожъ начальникови громади п. Андрѣю Пасѣчникови и учителеви п. Хабала, що они своїмъ трудомъ довели до того, що народа отчужжився бѣгъ корчмы та зачавъ про-мышляти о собѣ. Давѣ-бы Богъ, щобъ зерно, кинене въ-часѣ того торжества нашими на-родними сївачами, не упало мѣжъ тернѣ, на камѣнѣ, щобъ ся хвиля не промайнула съ вѣтромъ, але щобъ духъ той хвили на всегда підставивъ въ-сердю мешканцѣвъ села Княжѣвского, поступаючи напередъ підъ рукою добрыхъ проводирѣвъ до поступу, до просвѣти!

Одинъ съ притомныхъ.

Загальний Зборы

общества им. Качковскаго въ Тернополі.

(Кореспонденція „Дѣла“)

Въ-понедѣлокъ отбулося Загальний Зборы общества им. Качковскаго. Въ-порѣвнанію съ давнѣшими зборами не визначились тепе-рѣшній анѣ числомъ участниковъ (бо всѣхъ съ гостями було ледво до 100 осѣбъ), анѣ пред-метами, поставлеными на порядку днівнѣмъ, не розбудили живого интересу мѣжъ зобра-вными, таї що все отбулося майже безъ ди-кусії. А чого доси не бувало — не явились на зборы анѣ предсѣдатель Впр. о. Павликівъ, который звінявся недугомъ, анѣ засупникъ дѣ-ржко. По службѣ Божїй, бѣглужевъ о. В. Фортуну, зобралися члены и гости въ-зали театральнѣй. Найчисленнѣше були за-ступленіи селяне, а мѣжъ интелигенцію мы бачили нашихъ послови дра Антоневича, сов. Бережницкого и Кс. Охримовича. О год. 10 дѣ-рѣктивъ зборы въ-порученія центр. Вѣдѣлу о. Фортуну и предложивъ на предсѣдателя збо-рь дра Антоневича, на засупника Кс. Охри-мовича, а на секретарѣвъ пп. Досинчука и За-ревича, на що згромаджене одноголосо зго-дилося. Зъ-разу вузвялась жива перемѣвка въ-зборахъ, що петиціоновану обществомъ субвенцію зъ-завистнѣмъ притикомъ товари-сту „Просвѣта“, котрое мовѣ-то въ-искало на общество им. Качковскаго не достало субвенції. Забувъ мабуть вгадати референтъ о тѣмъ, що самъ речникъ общества им. Кач-ковскаго дръ Антоневичъ жадавъ для него суб-венції не гро-референто а про futuro, — будь-то въ-зборахъ, що „Просвѣта“ навѣть не вносилася въ-субвенцію. Якъ-же зъ то миа-було референтови почванити тими „числен-нimi читальними, заложеними нашими об-ществомъ.“ Вже то треба принати ему велик-у зручностъ въ-анектовану чужихъ трудовъ и заслугъ для себе, бо жъ кождому звестно, що читальніи стали ширитися по краю, коли „Просвѣта“ въ-дала статутъ съ інструкцією, а ще більше, коли въ-дала печатній формуляръ статутовъ и коли звінявся въ-інівітами „Просвѣти“ комітеть для зкладанія читальніи и бѣгтитовъ. Треба було лучше привинитися до промаху, якій зробило общество описи въ-ци-ли конкуренцію съ „Просвѣтою“, въ-давши литографованій формуларъ статутовъ, кождий примѣрникъ по 2 аркушъ, таї що кождій громади дѣгавши случайно таї формуларъ наразились на заплату кары стемплевъ за-единице оstemплѣванье статутовъ и доперев-ресторога подана въ-„Дѣлѣ“ и „Батько-біцї“ наклонила общество стягнути въ-продажу статуту а въ-дати іншій печатній.

Посля бѣгтитанія телеграмъ бѣгъ редакція „Слов“ членовъ бувши філії им. Качковскаго въ-Станиславовѣ, кандидатъ львовскогу учителевскогу семінаріи и „Академ. Круга“, слѣдувало „Лекція о Народній Торговлї“ и Лабаша. Лекцію ту має вѣдѣть ви-волосити, позаякъ она була назначена по 7-ма точка програмы, а оттакъ ви-передали точка 11-та. Догдѣ на-ть тѣмъ певнѣшній, що п. Лабашъ очевидчики говорить о таї важнѣй справѣ безъ всякого підготування и показавъ, що зовсѣмъ не обвакомлены съ исторією основання „Народній Торговлї“, має таї коротку память, що забувъ, що трап-тувалось о тѣмъ въ-часописяхъ передъ дво-трема роками. Въ-той лекції для селянъ ви-дѣялись мы почути, якъ референт уже під-дорогу и способъ до зкладанія краминъ селян-сихъ и пояснити, якъ имъ въ-підмогу ви-жутъ прйтити въ-сїй справѣ „Народній Торговлї“ и ново-открытій філії. Мѣжъ тѣмъ п. Л. ви-бувъ все колько засупникъ загальниками и роз-звавъ о тѣмъ, якъ о. Іванъ вже давно ти-справу піднѣвъ въ-„Науцѣ“, а мы на осенії студії надъ товариствами консульційними аглійскими и швайцарскими взялися до пер-ведення сей гадки. Ви-пала очевидно въ-пам'яті референтови, що таї студії робивъ на мѣд-віль въ-Швайцарії п. В. Нагрбній, що поміж-віль въ-віль въ-основнѣй розправивъ въ-„Дѣлѣ“ (1882 р.), що сей п. В. Нагрбній доси-бувши общество Качковскаго, зкладаючи крам-ини

2

нице сельской, а ваялись за будову б'є фунда-
ментовъ и оснували "Народну Торговлю" у
Львовѣ.

В'єбрь Выдѣлу, котрого вислѣдокъ по-
данъ въ послѣдній числѣ "Дѣла", отбувся
той споєбъ, що о. Лысакъ отчитавъ го-
тову листу, а в'єбрь принялъ єи безъ диску-
сии лишь съ поправкою п. Маркова, щоби за-
мѣстъ о. Клим. Литинського выбрати о. Па-
вликова.

Зъ черги мали слѣдувати внесеня чле-
вовъ, однакъ анѣ центр. Выдѣль анѣ зборані
члены не подали в'євихъ внесень, лишь
Устрицка філія предложила писмо съ слѣ-
дующими домаганнями: 1) щоби загальний зборъ
отбувались що 3 роки, 2) щоби філіямъ дати
ширшій кругъ дѣланія, 3) щоби центр. Вы-
дѣль възбраний на 3 роки скликавъ все пе-
редъ загальними зборами делегатовъ для на-
рады о потребахъ общества. П. Марковъ вно-
сивъ, щоби внесене Устрицка філія отосла-
ти центр. Выдѣлові, понеже збораніе на то
не приготовлене и могло-бъ ухвалити щось
некористного для общества. Такъ була-бъ и
єа точка в'єшла въ порядку дневного безъ
дискусіи, коли-бъ о. В. Коопытчакъ не за-
бралъ бувъ голосу въ той предместь. —
О. Коопытчакъ промовлявъ за розширеніемъ
круга дѣланія філії, а се тымъ досвѣдомъ, що
єїш, котрій при теперѣшній ладѣ займа-
ються лиши стяганьемъ вкладокъ и розсыпкою
книжочокъ для членовъ своїхъ, зъ тои при-
чансъ підъїздають и зовсімъ засыпають.
Бесѣдникъ възказавъ се наглядно на станъ
Тернопольської філії, котру справовданіе за-
числило (очевидно въ куртоазії) до дѣятель-
ныхъ, и подавъ дуже драстичніе доказы а и-
менно, що теперѣ доставъ книжочку за мартъ.
Додати такоже треба, що б'є 1879 р. не було
в'єбрь Тернопольської філії и здаєсь такъ
само в'єздань в'єдѣловихъ, такъ що можна
смѣло філію уважати яко не существоуючу.
Тымъ драстичнімъ образомъ о станѣ філії
мабуть подражненій п. Марковъ накинувся
мокримъ рідномъ на Тернопольськихъ Руси-
новъ и властивимъ себѣ способомъ обкідавъ
гравю огніще духового житя Русиновъ По-
дольськихъ "Руску Бесѣду", котрій б'є самого
почину въсіму соєму въ оцѣ. Не думаючи
тутъ въздавать свѣдоцтва патріотичного дѣланія
для Тернопольськихъ Русиновъ, бо жива ихъ
дѣяльність сама за собою говоритьъ, а наглядній
факты доволѣ се стверджують. Тиха и вътрече-
вала прада около розбудженія народного почуття
и економичного розвитку народу не подобаєса
п. Маркову, яко любителеви крикливихъ фа-
серверківъ; однакъ та прада не потребує вое-
вісъмъ апробати п. Маркова. Только въ того
поводу в'єзывасимо въ той спаравъ, понеже п. Марковъ, бажаючи себѣ въ Тернополі здобути
славу руского Герострата, кинувся на святыню
нашого житя руского и хотѣвъ єи споганити
въ очахъ народу. Отже мусимо замѣтити пе-
редовсімъ, що п. Марковъ възвинувся въ своїй
бесѣдѣ не б'є обдуманого напередъ пляну на
невластиву адресу, а не вдаючись въ оборону
проти злобної напасті на Тернопольськихъ
Русиновъ и іхъ головну институцію, розка-
жено лиши справу підготовлену зборомъ об-
щества им. Качковского и задуманого "Рускою
Бесѣдою" концерту, а Вп. Читатель вже самъ
выроблати себѣ судъ о той поступку п. Маркова.
(Конецъ буде.)

СОЙМЪ КРАЕВЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Хорватскій соймъ.) Дня 30 н. с. вересня
отбулося торжественне открытие хорватскаго
сойму, при чмъ всі послы въступили въ гало-
вихъ строяхъ. Предѣдателемъ выбрано найстар-
шаго вѣкомъ посла Вукотиновича, котрый обнявъ
свой урядъ заменувавъ делегацію, маючи
удатися до бана. — Банъ, принятый голоными
окликами, отчитавъ королівской рескрипти.
Въ цѣлі переконанія о станѣ рѣчей при-
їде до Галичини министръ рѣльництва, а пе-
редъ тымъ перебувавъ тутъ совѣтникъ министре-
ріального Баєръ. — На послѣдокъ зантерпелю-
вавъ ще пос. Розадовскій правительство, чи онъ
думає зарадити надъживанію при поборѣ належ-
ностей скарбовихъ б'є интересовъ правильнихъ и
на сїмъ засѣдань закрыто.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Хорватскій соймъ.) Дня 30 н. с. вересня
отбулося торжественне открытие хорватскаго
сойму, при чмъ всі послы въступили въ гало-
вихъ строяхъ. Предѣдателемъ выбрано найстар-
шаго вѣкомъ посла Вукотиновича, котрый обнявъ
свой урядъ заменувавъ делегацію, маючи
удатися до бана. — Банъ, принятый голоными
окликами, отчитавъ королівской рескрипти.
Въ цѣлі переконанія о станѣ рѣчей при-
їде до Галичини министръ рѣльництва, а пе-
редъ тымъ перебувавъ тутъ совѣтникъ министре-
ріального Баєръ. — На послѣдокъ зантерпелю-
вавъ ще пос. Розадовскій правительство, чи онъ
думає зарадити надъживанію при поборѣ належ-
ностей скарбовихъ б'є интересовъ правильнихъ и
на сїмъ засѣдань закрыто.

(Поборѣ рекрутовъ въ Боснії и Герцеговинѣ)
поступає, яко доносять зъ Сераева, въ порядку
и безъ трудності. Дотенерь предпринято вже
асентернуокъ въ 4 округахъ и стягнено потрѣ-
бъ контингентъ. Въ Сераевѣ самобъ взято въ
рекрутъ 15 магометанъ, 5 православныхъ, 3 жи-
довъ и 2 католиковъ.

(Зъ краєвихъ соймовъ.) Въ низшо-ав-
стрійскомъ сїмѣ велаєса дні 30 н. с. вересня
різправа надъ новымъ шкільнимъ зако-
номъ и обовязкомъ 8-лѣтної науки шкільної. Нововибраний посолъ Кнабъ окорыставъ зъ ре-
ферату дра Вайтлофа о фондахъ школъ народ-
ныхъ и критикуючи дѣяльність кр. рады шкіль-
ной выказавъ, що въ минувшому роцѣ стягнено
титуломъ карѣ б'є найбільшої людності 14.000
зр., а засуджено еи на 15 лѣтъ арешту. — Въ
сїмъ възшої Австрії поставили клерикали
внесене съ припорученіемъ възблови краевому,
щоби обдумавъ средстви для перевони въ заклю-
ченії легкодушныхъ супружествъ, котрій отъ ча-
су знесенія супружескихъ консенсусівъ що разъ
множато. Внесене переказано комісії конститу-
ційної. — Комісія школи сего сойму принялъ
проектъ закона о регуляції платнѣ для учите-
лівъ народныхъ школъ, послія котрого буде три
класи учитељівъ съ платою роцною: 600 зр.
— На переднослѣдній засѣ-
данію стирийскаго сойму послы консервативна-

зовленія Сойму бувъ переодухуваний въ судѣ
окружнѣмъ въ Тернополі яко обжалованый. Ін-
терпеляція ся буде намѣстникомъ предложена. О-
посля отчитавъ секретарь Сигналевичъ внесене
по. Романчука въ спаравъ языка въкладового
въ школахъ народныхъ. Внесене се наводимо на
іншомъ мѣсци. — Предложенье правительства съ
проектомъ закона управильноючого въ Галичинѣ
право до добуванія минераловъ, одержачихъ зем-
ную живицю, отослано до комісії горніцої. —
Справозданье възблту краевого о спомаганіи меді-
ційныхъ предпріемствъ отослано до комісії го-
сподарства краевого. — Внесене възблту краевого
кредитъ 65.000 зр. на възбудованіе одного кри-
ла въ львівському шпитали, отослано до комісії
бюджетової. — Законъ о бурніахъ ухвалено. —
Верифікацію възблту отрочено, бо възблту не
възготовивъ ще спараводанія. — Отакъ насту-
пило спараводанье о пегіціяхъ. Комісія адми-
ністраційна поставила внесене, щоби надъ пети-
цією оселъ Королівка о възключеньє єи въ гро-
мади Нове село перейти до порядку дневного.
Комісія школи въ спаравѣ платнѣ сѣльськихъ
катехітівъ поставила внесене, щоби зав'язати
правительство до увзгляднівания прошень б'є
обтяженихъ священиківъ. Палата принялъ внесене
— Прощене громады Соколова о открытии
4 класової школы отступлено радѣ шкільної кра-
евої. — Цѣлій рядъ петицій учитељівъ о ви-
сланнѣ певніхъ лѣтъ служби до емеритури отсту-
плено кр. радѣ шкільної. — Петицію възблту пов-
вѣ Новомъ торзѣ о позѣставуваніе карти грошо-
выхъ за непосыпаніе дѣтей до школи при фондѣ
мѣщевомъ отступлено радѣ шкільної краевої до
докладнішого розслѣданія. При сїмъ случаїстії
Сѣчинський заявивъ, що карти грошеві, за-
мѣстъ щоби були дѣйстиво примусомъ шкільної,
служать яко средство до ратованія слабого
бюджету шкільної; бесѣдникъ навѣвъ колька яскрав-
ыхъ прімѣрівъ. — Петицію Нового Санча о
розширеніе служби поштової на години попо-
луднії отступлено правительству до окорого за-
лагодженія. — По законченю порядку дневного
комісарія правительственный отпобѣвъ на интер-
пеляцію Горайского, що правительство поробило
вже у зарядовъ желѣзничихъ кроки въ цѣлі по-
зыканія для галицкої нафти користнійшихъ та-
рифъ и що по совершенію скончено желѣзницѣ
трансверзальної обніженії тарифъ буде могло
настути. — На интерпеляцію пос. Стадиць-
кого отпобѣвъ комісарія правительственный, що
правительство займає дуже справою зарадженія
на будучності нещастиїмъ черезъ повѣнь, числячи
на те, що край до поношенія коштівъ такоже
причиняется и що висоту жертвъ сїмъ о-
значить. Въ цѣлі переконанія о станѣ рѣчей при-
їде до Галичини министръ рѣльництва, а пе-
редъ тымъ перебувавъ тутъ совѣтникъ министре-
ріального Баєръ. — На послѣдокъ зантерпелю-
вавъ ще пос. Розадовскій правительство, чи онъ
думає зарадити надъживанію при поборѣ належ-
ностей скарбовихъ б'є интересовъ правильнихъ и
на сїмъ засѣдань закрыто.

въ ополученю ще Словенціями поставили внесе-
ніе, възываюче възблту краевий, щоби въ порозу-
мію съ правительствомъ зревидувать краеву
ординацію възбору и предложивъ палату на осно-
вѣ сїї ревізії проектъ нової краевої ординації
възборчої. — Соймъ карнатійскій принялъ
спараводанье о направлѣ дорѣгъ и будовъ водныхъ,
знищенихъ торчкою повенею. — Въ сїмъ краинському
переказано комісії адміністрації възблту
възборчої внесене възблту краевого, що до обовяз-
ку огневихъ товариствъ асекураційныхъ причин-
ятию до коштівъ удержанія сторожей огневихъ
и заведено примусовихъ забезпечень б'є огню.
(Переговоры о спаравѣ отновленія торговель-
но-цілового союза межи Астроїю и Угорчию.)
После информації "Budapest Correspondu" въз-
лованъ Тиса до гр. Таффе отозву, въ котрой
взыває президентъ австрійскаго кабінету, щоби
възблту възборчої звільнити трактатъ торговельно-
ціловомъ, позаякъ угорское правительство уважає
дев'яті модифікації дотепершнаго союза торго-
вельно-цілового необхідними. — Сей крокъ угор-
ського правительства знаходить въ прилюдній
опінії угорской строгу догану за то, що угор-
ське правительство б'є разу ставиться на отано-
виши отновленія дотепершнаго договору и зо-
вѣмъ не дотыкає можности розѣблту обовѣхъ обла-
стей ціловихъ, що по думцѣ критиківъ позбавляє
Тису найлучшого средства вимоги на Долита-
вії значиши уступки въ користь Угорчи. —
З другої сторони закидають угорскому кабі-
нетові, що зъ скоро розпочавъ спараводанія, а че-
резъ то опінія прилюдна довгій час буде не-
потребно притувати торговлю и обмѣнъ.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. "Правительственный Вѣстникъ" ого- лошує содержанье угоды Россії съ Австрією въ спаравѣ безпосередніго зношеня властей судо- выхъ россійскихъ съ такими же въ королевствѣ Галичини и Володимирія. Побля сїмъ угоды вже остаточно ратифіковано, маючи въ Россії право до безпосереднаго зношеня: судова палата вар- шавска, 10 судовъ окружніхъ въ мѣстахъ губер- нійськихъ въ Царствѣ Польському, зѣздъ миро- выхъ посередниковъ, а отакъ предѣдателъ на- веденыхъ звѣрностей и прокураторы; зъ австрій- ской зновъ сторони призначений до сего суды апеляційній у Львовѣ и Краковѣ, суды першої інстанції у Львовѣ, Краковѣ и Чернівцахъ, 10 судовъ поїтовихъ, суды окружніе, предѣдателъ судовъ и прокураторы судовъ апеляційныхъ и судовъ першої інстанції. Въ кругъ дѣланія безпосереднаго зношеня будуть входити: жа- даніе доконанія перѣстнаго слѣдства, доходженія, ревізії, пошукуванія, огляды, спаѣдіція лѣкаркі и т. д.; жаданіе въздана доказовъ рѣчевихъ и до- кументовъ; кореспонденція прокураторовъ въ спаравахъ арештангокихъ; авизація судовъ, от- биранье присяги и доходженіе спаѣдіція такъ подѣ присяго яко и безъ присяги. Кореспон- денція зъ стороны властей россійскихъ має вестися въ языцѣ россійскомъ, а зъ стороны властей въ Галичинѣ въ языцѣ нѣмецкому. — Не дав- но розбійлась була вѣсть, що россійське пра- вительство закупило въ Туреччинѣ надъ егей- скимъ моремъ пристань и частъ побережя въ той цѣлі, що тамъ мати головне пристаніще для своїхъ власниківъ. — Четвертий класъ провізорі- чно праційній практиканть учительській п. Вер- біанській. Надъ класами знаходиться таблиця ру- сикій. Понеже дѣти, учащиючи до тої школи, суть въ б'єльшої часті убогі, то наші інституції и поноїнка патріотичнія лица приходять школу въ помощь. И такъ Ставропіїгійскій Інститутъ по- дарувавъ вже другій разъ книжокъ шкільнихъ своєї варгости колька десяти зр. Товариство "Прогресіста" жертвувало 20 зр., "Народ- ний Домъ" приобрѣвъ 20 зр., товар. "Руска Рада" дало 5 зр., ко. Райсъ, провіанція зо- Францишканії 1 зр., о. Н. Н. такоже 1 зр. — Згаданимъ інституціямъ, товариствамъ и добро- дѣямъ належаться за їхъ патріотичнія жертвы нове признанье и подяка въ імені б'єльнихъ ру- сикій школариківъ. Підъ зиму потреби взмага- ються, тоже и жертвы б'єльнихъ патріотівъ новинній чей поплыни щедрій!

— Дръ Стефанъ Смаль-Стойцій възхавъ сего дні
чезъ Львовѣ до Вѣднія, щоби обніти тамъ кате-
дру доцента славянського языкоznавства. Моло-
дому ученому пересыпаемо наші найширші же-
ланія и бажамо ему яко найкорше вертати на
Русь и тутъ трудитися середъ овощіхъ и для
своїхъ...

— До духовної семінарії у Львовѣ принятій дальше
на I рідкъ іл. 35) Мих. Горбачевскій, 36) Зенонъ
Копертицький, 37) Володимиръ Сохатцій, 38) Ів.
Хвалко, 39) Евгеній Вагошинський, 40) Григорій
Дічковскій, 41

траный „Новый Дворникъ“, по чьемъ театръ пе-
редѣл до Львова. Отакъ прибѣджае театръ до
Львова и размѣщне тутъ въ четверть слѣдующаго
тыждня цѣлый рядъ представлень. Въ четверть 9
с. м. буде представлена у Львовѣ „Сокольска
Дѣба“ въ 4 актахъ отъ музыкою Вербицкого.
Карты абонементовыхъ по 10 зр. на 12 предста-
вленія можна буде дѣлать въ канцелярии „Русской
Бесѣды“ ул. Скарбковска ч. 2, I поверхъ и въ
торговли п. Димета. „Народный Домъ“ поставля-
вши отступи русскому народному театру вели-
чайшюю безплатно на 12 представлень. Масмо
надѣю, что руска публика львовска пріиме нашу
русскій народный театръ отъ отвертыхъ руками и
буде громадно на представлена учащата, чимъ
найдѣльше зможе поддержвати сю великимъ ваги
инотитуцию и заохотити артистовъ до сумѣніи
и вытревалои працѣ на труднѣй дорозѣ штуки.
Львовска публика руска чайже не схоче позоста-
ти въ заду поза публикою зъ провинціи, которая
многократно дала доказы своеи прихильности для
русскаго театру, а зъ номѣжъ которы поодилоки
люде, якъ Вл. о. Рудницкій зъ Козловки, не щади-
вали особыстыхъ трудовъ и коштѣвъ, чтобы ему
побѣти на провинціи улекшити. О Рудницкому за
его трудъ и жертву для русскаго театру склада-
ено на сѣмъ мѣсцы прилюдну подяку.

Графъ Едуард Красицкій, властитель мѣстечка
Лѣско и села Пасада лѣска — почавъ вступати
въ сѣдѣ своего достойнаго предка епископа поэта
Игнатія Красицкаго. Той смишавъ миръ христі-
янскій своимъ письмами, а потомокъ его смишитъ
своими — дѣлами. Онъ, а потомъ зъ его наимовы-
каль жиції зъ Лѣска и Пасада лѣска внес-
ли петицію до Сейму краевого, щобы въ тыхъ
честно-русскихъ громадахъ знести въ школы
науку рускаго языка! Пане графе, не выставляйте вы себе на
сѣмъ засовѣтнѣй?! Рускій хлопъ на васъ ро-
бѣть, а вы, такій ргужасиель Indu, brat russkies
chlopka, завидуете ему науки на рѣдномъ его я-
зыцѣ и идете рука объ руку отъ кагаломъ пей-
сатыхъ халатаковъ, которыхъ руска кервавица
пахне, а рускій языцѣ „szmierdzi“!

Именованія Министерство рѣльництва имену-
вало Фридриха Пауца, Матѣя Боженцкаго, Фри-
дриха Клюсюка управителями лѣсбѣ и доменъ,
а Іосифа Зенчака, Ив. Яеницкого и Ферд. Поп-
лонинскаго асистентами лѣснictва.

† Александръ Чайковскій, предѣдатель развок-
рады повѣтовои и властитель Камінки волоскаго
померъ 30 вересня въ 39 р. житя на запаленіе
легкихъ, перестудившись при пожарѣ мѣста Равы
дня 20 мин. мѣсяця.

— Причинъ до исторіи руйнованія Гуцульщины. По-
даемо понизше свѣжій фактъ доказуючій, якимъ
то способомъ жиды руйнують нашихъ селянъ въ
загалѣ въ особливо въ Гуцульщинѣ, и якъ за кол-
ка або кольканайцятъ марныхъ зр. жиды черезъ
лицитациіи забираютъ нашимъ гуцульямъ грунты,
пускаючи давнаго властителя и цѣлу его родину
съ торбами. Ось якъ сталоси съ однѣмъ гуцу-
ломъ въ селѣ Кобакахъ а исторія таки ще дуже
свѣжя, бо сталааси 23 вересня с. р. Въ сѣмъ се-
жѣ позѣдавъ гуцуль Петро К. хатину и кавалокъ
грунту около — якъ вже самъ протоколъ описа-
ни заставничного каже: „больше менѣе“ $1\frac{1}{2}$ мор-
га въ вартости ще 1879 р. 290 зр. а теперъ то
може вже вѣ троє только. — Нещастье хотѣло,
що мусѣбъ бѣдакъ задовжитися, а що боявся бан-
ку, — такъ визвѣ въ сѣти кагалу. Пожичивъ
отже въ р. 1877 у одної купчихи, славной жи-
довки, которой имѣя хлопоку кровю записане въ
актахъ цѣлои Гуцульщины, колька левбѣтъ, що въ
р. 1884 учинилъ круглу суму 34 зр. Процентъ
чи тамъ лихва не велика, але за то процедура
страшна. Жидовка нужъ хлопа процесувати, за-
ганити въ кошти, — ажъ конецъ конемъ за дур-
ныхъ 34 зр. пустила хлопа съ его хатою, гру-
томъ, городомъ, загородою, обойстѣцъ на бубенъ
и купуе сама все за 38 зр. Гадаєте, що може
теперъ заспокоилася? Де тамъ! Огнъ теперъ начи-
наєся другій актъ, зъ котрого наї ч. др. Цоль
выводить дальшій мотивы свого внесенія а то тымъ
більше, що подобныхъ фактівъ въ протягу року
можна-бы поважнѣе число занотувати. — Жидовка
купила отже на лицитациіи за 38 зр. реальнѣсть,
варточку теперъ може 1000 зр. — грунтъ и хата
вже еи — и на то дѣтала декретъ зъ суду,
вразъ зъ тими 34 зр. — що нѣбы й належали-
ся. Просить ще теперъ, щобы еи впровадити въ
посѣданіе. Розумѣєся, що у насъ тутъ подобный
актъ отдаванія хлопа жидови-лихварове есть днемъ
триумфу для цѣлои жидови; все що пієсате и въ
халатѣ бѣжите за комісію, придивлятися а на-
вѣть й помагати „dem klugen Vetter“. И ту та-
кожъ такъ сталося. Підъ окомъ делегата вин-
даютъ жиды хлопа зъ хаты — впроваджене от-
же готове. Але у насъ єсть ще інша процедура.
Зачинають отже єтъ того, що разрываютъ хату
и рѣвнюють зъ землею, — потомъ выжинаютъ,
що єсть ще на пнн въ городѣ, розкрадаютъ все,
що лиши впаде въ ихъ руки; недозрѣлу огородо-
вину, бурки, капусту и т. д. вырываютъ, тра-
нутъ такъ, що по хвилі въ города позѣстас пуст-
ка, толока—толькъ. И то все підъ окомъ делегата
тудового! Ба, є ще дурица; „п. канцеляристъ“
позвали єще свого Vorspranu, щобы окорше жиды
могли вивезти скосеній та знищений — кукуру-
зы; — а скажйтъ що єму, то бѣль вами на єе:
„То вже єи власностъ!“ Жидъ по такимъ ванда-
лизмъ, подає о отписаніе податку домового, —
бо тамъ вже хаты нема; дальшіе подає о отписа-
ніе податку грунтового, — бо зъ города зроби-
ли пустка, — а урадъ податковий пише „grunt
nienzugeten“ и може часомъ досить поважну ру-

брку до доходу державного. — Отъ такимъ то спо-
собомъ переходять грунты нашихъ гуцуловъ на
жибѣтъ; такимъ способомъ перешовъ и грунтъ
Петра и Варвары Климбъ въ руки жибѣтъ
Фрейди Каміль. Въ селѣ настало мѣжъ людими
велико обуреніе але щожъ робити: лицитациіи по
закону и ніакъ що и сказати.

— Обиражая касы. Въ Коломыи зъ суботы на
в nedѣль мин. тыждня обѣкравъ хтось магистрат-
ску касу, выдравши муръ въ стѣнѣ. Злодѣй за-
бралъ 420 зр. срѣбрами гульденами, 55 зр. ше-
стаками, а 20 зр. мѣдаками. Підозрѣніе паде на
службу магистрату.

— Ректоратъ школы политехнической у Львовѣ розпи-
савъ конкурсъ на поездку аспиценту при катедрѣ
механики съ рѣчною платною 600 зр. Подана
треба вносити до колегіи професоробъ.

— Въ швейскій корпораціи у Львовѣ выбраній
мѣжъ іншими выдѣловыми такожъ Русини май-
стры: п. Петро Венжовскому и Павло Мартиновѣ.

— Михайлови Рыбинскому, інспіцентови тел-

ографичному желѣзному Кароля Людвика, надало

министерство торговлї выключный привилѣй на

улѣпши батерію електричну.

— Процесъ жида Риттера и его родины зъ Люти
коло Ришка за убийство христіянської дѣвиціи
Францишки Михѣ, розпочався на ново въ Кра-
ковѣ дні 30 мин. м. Процесъ сей бувъ вже разъ
передъ двома роками переведеній въ Ришковѣ и
звѣстнѣй добре въ цѣлому краю. Риттеръ и его
жена були тогда засудженіи на смерть, але три-
буналъ касаційный откликнувъ сей засудъ и при-
казавъ слѣдство на ново перевести.

— Отъ комитету въ Глиннянахъ, устроившаго тамъ
вокально-декламаторскій вечерь, одержуему до у-
мѣщеннія въ „Дѣла“ олѣдуючу подику: „Почува-
мося до милого обовязку зложити тутъ прилюдну
подяку за участъ въ вокально-декламаторскому
вечерю, отбувшомуся въ Глиннянахъ дні 2 (14)
вересня с. р. Вл. графу Францу Потулицкому за
значніи датки, которими въ переважнѣй частіи при-
чиниво до устроенія вечера; Вл. п. професору
Наталю Вахнину за отчить про розкохи Гали-
ча, которыми одушевивъ всѣхъ присутнѣхъ; Вл. п.
Вреционѣ, Сѣменовицѣ, Гулалѣ и Курманови-
цѣ, що хорошимъ своимъ співомъ прічинили
до звѣличенія вечера; Вл. о. Данилу Таначекицѣ
за єго съ патріотичнимъ жаромъ выскажану рѣчъ
прощальную; Вл. п. Д. Грабинскому и Федоровичу
за удаче архівованіе танції. Велику
широ-сердечну подяку складаю Вл. павѣ Гоноратѣ
Багрыновичевѣ за єго трудъ коло угощенія
гостей та захѣдъ при зладженіи спільному вечери,
якъ такожъ п. Станиславу Бурлідѣ, управителю
добра глиннянскому, що хотѣлъ Полякъ сор-
дечну бравъ участъ въ предпринятіи нами дѣ-
лѣ; Вл. Михайлъ Зѣльскому и Філемону Решеты-
ловичу, мѣщанами приходниками, що принесли въ
свою хату прибувшихъ зъ подальшихъ сторонъ
гостей; Вл. павѣ Іванію Зѣльскому и п. И. Фи-
циловичу за хороше та естетичне приукрашеніе
салъ. Всѣмъ Вамъ, Вл. Добродѣ, щиро-руске
„Спаси Богъ!“ — За комитетъ: И. Кумицкій,
А. Балтаровичъ.“

— Країва рада школи и ц. к. министерство про-
свѣтнїхъ затвердили до ужитку въ школахъ класъ
среднїхъ школъ и для семинарій учителскіхъ
підручниківъ професора краківскаго университету
дра Анатоля Левицкаго (gente Ruthenus, natione
Polonus) підъ заголовкомъ: „Zarys historyi Pol-
ski i krajow russkich z piast rolaçzonych.“

— На выборѣ послса зъ мѣста Львова ухвалила
львовска рада громадка 1000 зр.

— Бѣлъ воробцѣ. До варшавскаго „Slowa“ пише
одинъ мешканецъ села въ губернії Таврическїй,
що єтъ червня с. р. видавъ коло своеї хаты по-
межъ сїрими бѣлъ воробцї.

— Въ селѣ Солоїтїацѣ, въ поїздѣ радомысьльскому
въ Россіи, уточлало въ рѣцѣ дѣвичини. Зъ води
єї витягнули вправдѣ досить швидко, але при-
знаки житя вже не можна було на єї добачити. Убрали єї на смерть и нарядили. Другого
дня нарядженій зализа муха въ носъ, — и
умерша пічихнула, а єтакъ піднесла — и
прийшла до себе. Люди говорять, що смерть не-
можна-бы поважнѣе число занотувати. Жидовка

купила отже на лицитациіи за 38 зр. реальнѣсть,
варточку теперъ може 1000 зр. — грунтъ и хата

вже еи — и на то дѣтала декретъ зъ суду,
вразъ зъ тими 34 зр. — що нѣбы й належали-
ся. Просить ще теперъ, щобы еи впровадити въ

посѣданіе. Розумѣєся, що у насъ тутъ подобный
актъ отдаванія хлопа жидови-лихварове есть днемъ
триумфу для цѣлои жидови; все що пієсате и въ

халатѣ бѣжите за комісію, придивлятися а на-
вѣть й помагати „dem klugen Vetter“. И ту та-
кожъ такъ сталося. Підъ окомъ делегата вин-

даютъ жиды хлопа зъ хаты — впроваджене от-
же готове. Але у насъ єсть ще інша процедура.

Зачинають отже єтъ того, що разрываютъ хату
и рѣвнюють зъ землею, — потомъ выжинаютъ,
що єсть ще на пнн въ городѣ, розкрадаютъ все,

що лиши впаде въ ихъ руки; недозрѣлу огородо-
вину, бурки, капусту и т. д. вырываютъ, тра-
нутъ такъ, що по хвилі въ города позѣстас пуст-
ка, толока—толькъ. И то все підъ окомъ делегата
тудового! Ба, є ще дурица; „п. канцеляристъ“

позвали єще свого Vorspranu, щобы окорше жиды

могли вивезти скосеній та знищений — кукуру-

зы; — а скажйтъ що єму, то бѣль вами на єе:

„То вже єи власностъ!“ Жидъ по такимъ ванда-

лизмъ, подає о отписаніе податку домового, —

бо тамъ вже хаты нема; дальшіе подає о отписа-

ніе податку грунтового, — бо зъ города зроби-

ли пустка, — а урадъ податковий пише „grunt
nienzugeten“ и може часомъ досить поважну ру-

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

100 зр. (92—?) поручас

конякъ лѣчущій, правдивый французский,
въ рѣжныхъ родахъ по цѣнѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр.,
— такожъ малягу.

Огнетревалій и безпечній отъ влому
КАСЫ
1152(13—36)

солидно и прекрасно выработленъ съ
американскими замками и паскви-
лѣыми засувками такій, якъ я до-
ставлю львовскому магистрату,
продаво ду же дешево

Симонъ Дегенъ

у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.

(просите о кореспонденцію въ нѣмецкому языцѣ.)

„ДѢМЪ“,
повѣсть Ив. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересы-
кою 1 зр. 70 кр.
Достати можна въ адми-
ністрації „Дѣла“ або въ
книгарнії Ставроцигійской.

Парохъ въ Войниловѣ потребує сотрудника.

Угода лично въ Войниловѣ або
1188 въ Дубовицѣ. (2—3)

Въ администрації „Дѣла“ мо-
жна дѣстати олѣдуючій працѣбл. п.

Володимира Барвінського:

1. СКОШЕНІЙ ЦВѢТЬ (